

Универзитет у Београду
Филолошки Факултет
Датум :

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

Одлуком Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 1649/1 од 30.6.2015.године, образована је комисија за оцену подобности теме коју је Гордана Векарић, мастер професор језика и књижевности, пријавила под насловом „Дискурс моћи у спорту: комуникациони модели и стратегије у интеракцији тренер – спортиста“.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. др Ивана Трбојевић-Милошевић, доцент, Англистика, предмет Енглески језик (2015.), Филолошки факултет Универзитета у Београду

2. др Катарина Расулић, доцент, Англистика, предмет Енглески језик (2013.), Филолошки факултет Универзитета у Београду

3. др Светлана Стојић, доцент () Англистика, Филозофски факултет универзитета у Београду.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Докторанд Гордана Векарић је рођена 25. јуна 1966. године у Београду. Основну и средњу школу (Филолошку гимназију) завршила је у Београду, а 1990. године дипломирала на Филолошком факултету Универзитета у Београду, Група за Енглески језик и књижевност и Група за италијански језик и књижевност. Мастер студије је завршила на Филолошком факултету у Београду 2012. године и одбранила рад „Значај

употребе маркера ограђивања у академском писању у области физичке културе“. Школске 2012/2013 уписала је докторске студије на Филолошком факултету у Београду, модул: језик.

По завршетку факултета радила је као сарадник у дневном листу “Политика Експрес” (1990) и као професор италијанског језика на Коларчевом Народном универзитету (1990-1991). Од 1991. године активно се бави превођењем као судски тумач за енглески и италијански језик. Поред писаног превођења бави се и симултаним преводом за енглески језик. Од 1995 до 2002. радила је као професор енглеског језика у Електротехничкој школи “Раде Кончар” у Београду. У априлу 2002. године изабрана је за предавача енглеског језика на Факултету спорта и физичког васпитања Универзитета у Београду. Поред наставе, члан је организационог одбора на скуповима које факултет организује поводом Дана факултета.

Члан је Секције универзитетских наставника страног језика струке, при Друштву за примењену лингвистику и члан је Друштва симултаних и консекутивних преводаца Србије (ДСКПС).

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Научни радови:

1. Векарић Г., Јелић Г., (2015) *Језички изрази говорног чина извињења у српском парламентарном дискурсу*. Језик, књижевност, дискурс Језичка истраживања, Зборник радова. Ниш, стр. 315-326
2. Vekarić G. (2014) *Metadiscourse Resources in Academic Writing*. Research in Kinesiology, Vol.42, no. 2, Ohrid. p. 173-179
3. Vekarić G., Jelić G. (2013) *Extent of Self-Mention Reference in Serbian Academic Discourse*. Teaching, Acquiring and Applying Intercultural Linguistic Competence. FLTAL, May 3-5, 2013, Sarajevo, Bosnia and Herzegovina.
4. Vekarić G., Jelić G. (2013) *Raising Students' Awareness of the Importance of English Language Writing Skills*. Activities in Physical Education and Sport, vol 3, 1/2013, 29-31
5. Jelić G., Vekarić G. (2012). *Rhetorical Role of Transition Markers in Research Articles*. Approaches and Methods in Second and Foreign Language Teaching, Edited by Azamat Akbarov and Vivian Cook, IBU Publications, Sarajevo, Bosnia and Herzegovina.
6. Vekarić G., Jelić G. (2012). *Challenges of Academic Writing in Higher Education Institutions*. Newsletter (Online) <http://www.britishcouncil.org/serbia-elta-newsletter-2012-june.htm>
7. Jelić G., Vekarić G. (2012). *Rhetorical Role of Transition Markers in Research Articles*. Book of Abstracts, Conference Intercultural Linguistic Competence and Foreign / Second Language Immersive Environments, Sarajevo, 2012. p.120.
8. Mićić S., Vekarić, G. (2011). *How should an ESAP teacher be trained?* Professional and Academic English, Issue 37. p. 4-8
9. Јелић Г., Векарић Г. (2010). *Употреба метадискурса у академском писању*. ФИС комуникације, Зборник радова. Стр. 52-60.

10. Mičić S., Vekarić, G. (2010). *How to train an ESAP teacher?* Cross-cultural and trans-national perspectives, Book of Abstracts, p.80

Стручни радови (преводи):

11. Преводи целих радова за часопис »Физичка култура« :
Београд, 2009, вол.63 н. 2;
Београд, 2010, вол.64 н. 1 и 2;
Београд, 2011, вол.65 н. 1 и 2;
Београд, 2012, вол.66 н. 1
12. Зборник сажетака међународне научне конференције »Ефекти примене физичке активности на антрополошки статус деце, омладине и одраслих«, Факултет спорта и физичког васпитања Универзитета у Београду, 2011
13. Зборник радова међународне научне конференције »Физичка активност за све«, Факултет спорта и физичког васпитања Универзитета у Београду, 2010
14. Зборник радова међународне научне конференције »Теоријски, методолошки и методички аспекти такмицења и припреме спортиста« , Факултет спорта и физичког васпитања Универзитета у Београду, 2009 Монографија “60 година Факултета”, Београд Факултет Спорта и Физичког васпитања, 2006;
15. Међународни судијски испит, Београд , Савез Србије за дизање тегова, 2006;
16. Зборник радова међународне научне конференције »Жена и спорт«, Факултет спорта и физичког васпитања Универзитета у Београду и Олимпијски комитет Србије и Црне Горе, 2006;
17. Зборник сажетака I међународне научне конференције »Менаџмент у спорту«, Факултет за менаџмент у спорту, Универзитета БК, април 2005;
18. Преводи сажетака за часопис *Физичка култура* , Београд, vol. 56; 2002 vol. 57/58, 2003 – 2004 ;vol. 59, 2005.
19. „ЕВРОПОЈМОВНИК“ - Појмовник институција политика и проширења ЕУ“ са додатком: „Еврожаргон“(Glossary: *Institutions Policies and Enlargement of the European Union, Annex: Eurojargon*), Институт за међународну политику и привреду, Београд, 2005
20. Дечански монаси, Свети краљ Стефан Дечански, Манастир Високи Дечани, 2000 (превод на италијански);
21. „EUROVOC THESAURUS«, речник термина Европске уније на српском језику, Институт за међународну политику и привреду, Београд, 2005.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ
--

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат Гордана Векарић испуњава све услове за израду дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена др Ивана Трбојевић-Милошевић, доцент за Енглески језик на катедри за Англистику, Филолошки факултет у Београду, руководиоца при изради већег броја успешно одбрањених магистарских радова и доктората као и при изради великог броја дипломских академских радова (мастер). Била је члан у већем броју комисија за преглед, оцену и одбрану магистарских и докторских теза.

Библиографија ментора, са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. Trbojević-Milošević, I. (2004). *Modalnost, sud, iskaz. Epistemička modalnost u engleskom i srpskom jeziku*. Beograd: Filološki fakultet.
2. Trbojević-Milošević, I. (2009). Crossing boundaries or how similarities can be dangerous. *Acta Universitatis Wratislaviensis, Wroclaw*, No 315, *Anglica Wratislaviensia XLVII*, Wydawnictwo Uniwersytetu Wroclawskiego, 73-80.
3. Trbojević-Milošević, I. (2009). Some contrasts in politeness structure of English and Serbian. In: Kuzniak M., Rozwadowska B. (eds) *PASE Papers 2008: Studies in Language and Methodology of Teaching Foreign Languages*, Wroclaw: Oficyna Wydawnicza ATUT, 177-184.
4. Trbojević-Milošević, I. (2008). Grammar Can Hurt: A Contrastive View of English and Serbian Imperatives. In: Rasulić, K. and I. Trbojević (eds) *ELLSSAC Proceedings - English Language and Literature Studies: Structures across Cultures*, Belgrade: Faculty of Philology, 117-128.
5. Trbojević-Milošević, I. (2006). Speech Act Conditionals in English and Serbian: Avoiding Rudeness or Being Polite. In: Rasulić K. and I. Trbojević-Milošević (eds) *English Language and Literature Studies: Interfaces and Integrations ELLSII75. Volume I*, Belgrade: Faculty of Philology, 225-233

Комисија сматра да др Ивана Трбојевић-Милошевић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за области лингвистичка прагматика.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА

1. Формулација назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе „Дискурс моћи у спорту: комуникациони модели и стратегије у интеракцији тренер – спортиста“ прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. Предмет (проблем) истраживања

Спорт се деценијама налазио на маргинама друштвених истраживања јер се сматрало да представља мање важан вид друштвене динамике свакодневног живота. Данас су се, међутим, у спорту развиле и институционализовале специјализоване праксе и нове друштвене улоге (Dumitrou, 2011) које имају и своје интересантне лингвистичке аспекте.

Предмет истраживања предложене докторске дисертације су језички аспекти интеракције између тренера и спортиста, односно особености њихове комуникације. Хипотетички, реч је о специфичној институцијској комуникацији у којој су улоге учесника одређене етаблираним институцијским оквиром, а расподела интеракцијске моћи асиметрична. У интеракцији тренер - спортиста у зависности од мотива тренера (контрола, манипулација, мотивација) могу се идентификовати различити комуникативни модели и стратегије употребе говорних чинова. Циљ истраживања је идентификација тих модела и њихова класификација с обзиром на услове под којима се одвија институцијска интеракција, а које наводи Herritage (2004) и укључује параметре као што су организација преузимања речи (*turn-taking*), општа структурална организација интеракције (*overall structural organization of the interaction*), организација следа (*sequence organization*), конструкција турнуса (*turn design*), избор лексике и епистемолошки и други облици асиметрије (Herritage 2004).

С обзиром на фактор моћи као облик социјалне интеракције који је присутан у односу тренер – спортиста као институцијској комуникацији, у истраживању ће се поклонити посебна пажња елементима дискурса моћи са ослонцем на Фукоово схватање дискурса као социјалног конструкта које стварају они који располажу са моћи и контролом средстава комуникације (Фуко, 1969). На линији тог схватања јавља се и могућност одбацивања моћи као репресивне силе и наглашавања чињенице да је моћ најуспешнија када је продуктивна, када производи знање, што је констатација од посебног значаја у области спорта у којој је усмереност на постигнуће и резултат изразито присутна (Бер, 2001).

Предложено истраживање мора узети у обзир и Ферклафову класификацију инструмената постизање моћи у дискурсу (прекидање другог саговорника као израз моћи од стране моћнијег учесника; инстистирање на експлицитности (*enforcing explicitness*) – од

инфериорнијег учесника се захтева недвосмислено значење најчешће помоћу додатних питања; контрола над темом – моћнији актери у интеракцији често су у ситуацији да одреде природу и сврху интеракције на почетку и/или да спрече доприносе који нису релевантни за тему; (пре)формулација – преформулисање већ реченог или формулисање онога што се наслућује да ће рећи други учесник има за циљ проверу разумевања или постизање контроле над доприносом другог учесника (Fairclough, 2001).

Намера је да истраживање институцијске комуникације на релацији тренер – спортиста у методолошком погледу остане у границама прагматике као дисциплине која испитује “све врсте језичке употребе; њену примереност, као и узајамно разумевање говорника” (Стевић 1997) а да социо-лингвистичке аспекте наведене интеракције третирамо само у контексту односа између интеракцијске моћи и језичког избора саговорника са неједнаком моћи. Следствено, анализа дискурса, која проучава надреченичне целине (Harris, 1952) пружа најбољи приступ анализи дискурса моћи у спорту и комуникационим моделима и стратегијама у интеракцији тренер – спортиста. Наиме, из такве анализе је могуће закључити да ли је тренерово понашање супортивно и да ли тренер води рачуна о потреби да гради топле интерперсоналне односе са спортистима које тренира јер тиме погодује развоју позитивне мотивацијске климе. Биће такође могуће да се оцени у којој мери и на који начин тренер у свом раду користи позитивне подстицаје и конструктивну критику која треба да буде праћена техничким информацијама за побољшање спортског учинка које ће уследити након погрешке или пропуста. Анализа дискурса у овом случају може да буде у функцији усмерења на позитивне последице које ће уследити након побољшања, а не на негативне аспекте које је погрешка произвела. Може се очекивати да прагматичка анализа доведе до закључка који има социо-лингвистичку вредност: да тренер треба да избегава кажњавање, исмејавање, вређање и било какав облик сличних негативних говорних чинова у раду с спортистима, јер то има изузетно неповољан утицај на развој њиховог самопоштовања, на њихово самопоуздање и осјећај компетентности.

Предмет истраживања обухвата анализу реализација одабраних говорних чинова који указују на одређене комуникационе моделе али и однос расподеле интеракцијске моћи саговорника. У том циљу биће извршена анализа следећих параметара интеракције тренер – спортиста: дужина изговорених исказа у зависности од ситуације у којој се комуникација одвија (тренинг или такмичење), употреба дискурзивних конструкција везаних за тело, усмереност говорног чина, употребљене стратегије (директна, конвенционално индиректна, неконвенционално индиректна), употребљени тип реченице, глаголски начин, кондиционалност и модалност, употребљена лексичка средства и др. У истраживању би се такође анализирао илокуциона сила и перлокуциони ефекат говорних чинова (Austin, 1962) у интеракцији тренер – спортиста, намеравена и ненамеравана дејства на спортисту (Стевић, 2007).

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је предложио библиографију од педесетак библиографских јединица, релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

1. Arminen, I. (2005). *Institutional Interaction: Studies of Talk at Work*, University of Tampere: Ashgate.
2. Austin, J. L. (1975). *How to Do Things with Words?* Harvard University Press.
3. Bardel, M. H., Fontayne, P., Colombel, F., & Schiphof, L. (2010). "Effects of match result and social comparison on sport state self-esteem fluctuations". *Psychology of Sport and Exercise*. 11, 171-176.
4. Ber, V. (2001). *Uvod u socijali konstruktivizam*, Beograd: Zepter book world.
5. Billmyer, K., Varghese, M. (2000) „Investigating instrument-based pragmatic variability: Effects of enhancing discourse completion tests“, *Applied Linguistics*, 21/4, 517-552.
6. Bing, J., & Ruhl, C. (2008). "It's all my fault! The pragmatics of responsibility statements". *Journal of Pragmatics*, 40 (3), 537-558.
7. Birrell, S. and Donnelly, P. (2004). "Reclaiming Goffman: Erving Goffman's Influence on the Sociology of Sport." In, R. Giulianotti (ed.), *Sport and Modern Social Theorists*. Basingstoke, UK: Palgrave Macmillan, pp. 49-64.
8. Boden, D. and H. Zimmerman, eds. (1991). *Talk and Social Structure: Studies in Ethnomethodology and Conversational Analysis*, Cambridge: Polity Press
9. Brown P and Levinson S (1987). *Politeness: Some Universals in Language Usage*, Cambridge: Cambridge University Press,
10. Cameron, D. (2001). *Working With the Spoken Discourse*, Thousand Oaks: Sage
11. Cook, G., (1989). *Discourse*, Oxford: Oxford University Press
12. Dornyei, Z. (2007). *Research Methods in Applied Linguistics*, Oxford: Oxford University Press.
13. Dumitriu, D. (2011). "The role of context in coaches' post-match discourses", *Romanian Journal of Communication & Public Relations* . 2011, Vol. 13 Issue 3, pp. 43-55.
14. Fairclough, N. (2001). *Language and Power*, Essex: Pearson Education Limited.
15. Filipović, J.(2009). *Moć reči: Ogledi iz kritičke sociolingvistike*, Beograd: Zadužbina Andrejević, 2009.
16. Fuko, M. (1969). *Arheologija znanja*. Plato, Beograd.
17. Gee, J.P. (1999). *An Introduction to Discourse Analysis: Theory and Method*, New York: Routledge
18. Golato, A. (2003). „Studying compliment responses: A comparison of DCTs and recordings of naturally occurring talk“. *Applied Linguistics*, 24(1), 90–121.
19. Hajmz, D., (1980). *Etnografija komunikacije*, Beograd: Beogradski izdavačko-grafički zavod, 1980.
20. Harris, Z. (1952). "Discourse Analysis: A Sample Text", *Language*, Vol. 28, No. 4 (Oct. - Dec. 1952), pp. 474 - 494.
21. Heritage, J., and Greatbatch, G. (1991). "On the institutional character of institutional talk: The case of news interviews". In: *Talk and Social Structure: Studies in Ethnomethodology and Conversation Analysis*, edited by D. Boden i D.H.Zimmerman, 93–137. Berkley: University of California Press.
22. Heritage, J. (2004). "Conversation Analysis and Institutional Talk. Analysing Data". In *Qualitative Research. Theory, Method and Practice*, edited by D. Silverman, London: Sage publications , pp. 163–182.

23. Hall, M. A. (1998). "The Discourse of Gender and Sport: From Femininity to Feminism" *Sociology of Sport Journal*, 5, pp. 330-340
24. Jette, S. (2006). "Fit for Two? A Critical Discourse Analysis of *Oxygen Fitness Magazine*", *Sociology of Sport Journal*, 2006, 23, University of British Columbia, pp. 331-351
25. Jørgensen, M. and Phillips, L. (2002), *Discourse Analysis as Theory and Method*, Sage Publications, London – New Delhi
26. Jovičić Z. (2008) „Simboli moći u fatičkoj razmeni u institucionalnom diskursu“, *Srpski jezik*, 13-1-2, Beograd, str. 575-581.
27. Kedveš, A. (2011). "Metodološki pristupi u pragmatičkim istraživanjima". *Hrvatistika - studentski jezikoslovni časopis*
28. Kelby K. Halone (2010). „Situating Sport, Language, and Culture as a Site for Intellectual Discussion“. *Journal of Language and Social Psychology* September 2010 vol. 29 no. 3, 253-260 WEB: <http://jls.sagepub.com.proxy.kobson.nb.rs:2048/content/29/3/253.refs#>
29. Klikovac, D. (2008). *Jezik i moć* (Ogledi iz sociolingvistike i stilistike). Beograd: XX vek. str. 346.
30. Klikovac, D. (2009). „Prilog kritičkoj analizi konverzacije: diskurs moći u lekarskoj ordinaciji“. *Naučni sastanak slavista u Vukove dane*, 38/3, 2009, str. 33–80
31. Kwon, J. (2004) „Expressing refusals in Korean and in American English“, *Multilingua*, 23, 339-364.
32. Lindsey J. M. (2010). „Sport, Language, and Culture: Issues and Intersections“, *Journal of Language and Social Psychology* September 2010 vol. 29 no. 3, pp.386-396
33. Lorenzo, J. et. al. (2013). „The analysis of the basketball coach speech during the moments of game and pause in relation to the performance in competition“, *Revista de Psicología del Deporte*. Vol. 22, núm. 1, pp. 227-230
34. Maynard, D. (1991). "Interaction and Assymetry in Clinical Discourse", *The American Journal of Sociology*, Vol. 97, No. 2 (Sep. 1991), pp. 448 - 495.
35. Minić, Z. (2000). *Lingvistička analiza simbola moći u verbalnom diskursu institucije*, Magistarski rad odbranjen na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu.
36. Pitsoe, V. and Letseka, M.(2013). "Foucault's Discourse and Power: Implications for Instructionist Classroom Management", *Open Journal of Philosophy* 2013. Vol.3, No.1, 23-28, Department of Educational Leadership and Management, College of Education, University of South Africa, Pretoria, South Africa, WEB: <http://www.scirp.org/journal/ojpp>[http:// dx.doi.org/ 10.4236/ojpp.2013.31005](http://dx.doi.org/10.4236/ojpp.2013.31005) (12.05.2015)
37. Polovina, V., (1996). "Teorijski status pojmova diskurs i tekst", *Srpski jezik*, Beograd - Nikšić, 1 - 2, str.- 409 - 415.
38. Polovina, V. (1990). Lingvistika razgovornog jezika, *Književnost i jezik*, XXXIII/1 -2, 22 – 31.
39. Rasekh, A. E. (2012). "Eliciting Persian Requests: DCT and Role Play Data", *World Journal of Education* , Vol. 2, No. 3; June 2012, WEB: www.sciedu.ca/wje (12.05.2015)
40. Schiffrin, D., Tannen, D. and. Hamilton, H. (2001, eds.), *The Handbook of Discourse Analysis*, Blackwell Publishers Ltd, Malden, Massachusetts, USA, Oxford, UK
41. Serl, Dž. (1991). *Govorni činovi*. Nolit.
42. Sinadinović, D., (2015). „Diskurs moći u interakciji lekara i pacijenta“, Zbornik radova sa VI naučnog skupa mladih filologa Srbije. Kragujevac: Filološko - umetnički fakultet, 205 - 216.
43. Stević, S. (1997). *Analiza konverzacije*, Beograd: Filološki fakultet.

44. Šimunić, Z. (2008). "Deiktička referencija i generičko strukturiranje diskursa", *Rasprave instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje*, Knj. 34 (2008.), str. 371–391
45. Tovares. A.V. (2010) „Managing the Voices: Athlete Self-Talk as a Dialogic Process“, *Journal of Language and Social Psychology*, September 2010; vol. 29, 3: pp. 261-277. Retrieved from WEB: <http://jls.sagepub.com.proxy.kobson.nb.rs:2048/content/29/3/261.full.pdf+html>
46. Van Dijk, T. A. (1985). *Handbook of discourse analysis*. (Vol.4). London: Academic Press.
47. Van Dijk, T. A. (2009). *Society and Discourse. How Social Contexts Influence Text and Talk*, Cambridge-New York: Cambridge University Press.
48. Wray, A. and A. Bloomer, (2006). *Projects in Linguistics: A Practical Guide to Researching Language*, New York: Hodder Arnold,
49. Watts, J.R. (2003). *Politeness*, Cambridge: Cambridge University Press.
50. Yule, G., (1996). *Pragmatics*, Oxford: Oxford University Press.

4. Циљ/еви и хипотезе истраживања

Циљ истраживања је научна дескрипција и утврђивање типичне структуре комуникације тренер – спортиста и научна класификација њених облика. Реч је о, по типу, верификаторном истраживању, будући да се њиме проверава да ли се асиметрична структура институцијске интеракције може применити на интеракцију тренер – спортиста. Друштвени циљ истраживања је указивање на социјалне препреке које се постављају пред спортисте и тренере у њиховој међусобној комуникацији.

Ради остварења горенаведеног научног циља постављене су следеће радне хипотезе:

- Хипотеза 1.- Комуникација тренер-спортиста представља посебну врсту институцијске комуникације;
- Хипотеза 2.- Без обзира на постигнућа спортисте у интеракцији са тренером постоји асиметрија као последица неједнаке моћи актера која је карактеристична за институцијску комуникацију;
- Хипотеза 3.- Вербално понашање тренера зависи, поред осталог, од комуникативне ситуације, тј. од тога да ли се остварује у околностима такмичења или тренажног процеса.
- Хипотеза 4.- Обрасци реализације говорних чинова и вербално понашање тренера су релевантни и корисни инструменти утицаја на понашање спортиста, посебно у такмичарским ситуацијама;
- Хипотеза 5.- Постоје разлике у интеракцији тренер – спортиста зависно од пола спортисте, у смислу доминантних комуникационих стратегија. X5

5. Очекивани резултати

Очекује се да ће квалитативно истраживање и анализа корпуса потврдити постављене хипотезе које могу имати педагошке импликације у образовању тренера, тако што ће подићи свест тренера о језичким стратегијама које могу играти важну улогу у

оптимизацији односа тренер – спортиста, а у функцији како нивоа успешности спортских остварења спортиста тако и у погледу развијања таквог понашања актера интеракције (посебно тренера) које ће подстицати задовољство бављења спортом и омогућавати оптималне спортске резултате.

6. План рада

У уводном делу рада даће се теоријско-методолошки оквир са прегледом досадашњих достигнућа и сазнања из области институцијске комуникације као и о различитим функцијама и аспектима које она може имати контекстима друштвене интеракције. Истраживања институцијске комуникације су се у домаћој литератури углавном односила на анализе интеракције лекар – пацијент (Кликовац, 2009; Јовичић, 2008; Синадиновић, 2015), наставник – ученик а дискурс спорта као језик који се прилагођава одређеној ситуацији и друштвеним активностима (Gee, 1999, у: Синадиновић, 2015) готово да није био предмет анализе дискурса.

У другом делу дисертације биће представљени резултати квалитативног истраживања корпуса а инструмент за прикупљање података биће тест надопуњавања дискурса (Discourse Completion Test - DCT). Предност коришћења овог теста у односу на остале методолошке инструменте истраживања институцијске комуникације је пре свега због чињенице што је његова примена врло економична – истраживачи могу у релативно кратком временском период да прикупе релативно много података. Осим тога, могу се креирати модели одговарања чија је присутност вероватна и у спонтаним облицима комуникације, штавише, стереотипност одговора указује на њихову друштвену прихватљивост у датој ситуацији. Квон истиче да DCT допушта испитаницима варирање одговора у зависности од друштвених околности комуникацијске ситуације, на пример односима моћи између говорника и суговорника. (Kwon, 2004. у: Кедвеш, 2011) Једна од предности теста надопуњавања дискурса јесте и чињеница да служи као когнитивни окидач прототипичних одговора код испитаника. Имагинарне ситуације конструисане у DCT-има засноване су на стварним условима, што потенцира продукцију аутентичних језичних образаца. У случајевима када је циљ прагматичког истраживања информисање учесника о стратегијама имплементације одређених језичких образаца, DCT се показује као “врло функционалан инструмент у освешћивању социопрагматичких стратегија и могућности језичног одабира” (Кедвеш, 2011). Његова примена, упркос неким ограничењима (хипотетичка природа ситуације упрошћава сложеност интеракције у стварној конверзацији (Brown and Levinson, 1987)), омогућава прикупљање репрезентативног узорка неких прагматичких образаца који су врло ретки у природно постојећим секвенцама говора (Kwon, 2004).

7. Методе истраживања

Тест ће попуњавати два групе испитаника: тренери и спортисти, сениори оба пола који се баве различитим групним/индивидуалним спортовима. Како би се превазишла ограничења методологије упитника јер се интеракција не одиграва у природном окружењу и како би се добили поуздани и валидни подаци, упитнику ће претходити аудио снимање тренинга и интервјуи са групом тренера. Циљ ових интервјуа је да се дође до описа најчешћих ситуација. Снимљени дијалози ће бити транскрибовани и анализирани применом методологије анализе дискурса. Ситуације добијене интервјуима ће послужити за састављање сценарија за тест надопуњавања дискурса за другу групу тренера. Одговори са овог теста користиће се као искази за подстицање одговора спортиста/спортисткиња.

У приступу спорту као области истраживања истичу два главна оквира представљања: тренажно/рекреативни и компетитивни, односно спорт као вежбање и спорт као такмичење. (Birrell and Donnelly, 2004). Стога ће се ситуације за тест надопуњавања дискурса садржати интеракције које настају у тренажном процесу али и у такмичарској фази. Тиме се омогућава испитаницима варирање одговора у зависности од друштвених околности комуникацијске ситуације (Кедвеш, 2011). Примена теста надопуњавања дискурса омогућиће прикупљање репрезентативног узорка прагматичких образаца који су ретки у природно постојећим секвенцама говора (Kwon, 2004). Иако постоји могућност да ће испитаници можда продуковати исказе које не би и продуковали у стварној интеракцији због природе комуникацијске ситуације која често не оставља простора за вербалну реакцију (нпр. у току утакмице) њихови искази ће у нашем случају омогућити да се анализира да ли постоје односи моћи тј. подређености спортисте у интеракцији са тренером. Истраживање ће, пред тога, обухватити анализу тако прикупљеног корпуса и укључиће класификацију комуникативних модела, као и образаца и стратегија употребе говорних чинова.

**VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ
КАНДИДАТА**

НАПОМЕНА:

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је кандидаткиња Гордана Векарић подобна за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема

подобна за израду докторске дисертације у области лингвистичке прагматике .

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Ивана Трбојевић-Милошевић подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидаткиње Гордане Векарић и предложене теме докторске дисертације ***„Дискурс моћи у спорту: комуникациони модели и стратегије у интеракцији тренер – спортиста“*** а да се за ментора именује др Ивана Трбојевић-Милошевић, доцент Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. доц. др Ивана Трбојевић Милошевић, Филолошки факултет, Београд

2. доц. др Катарина Расулић, Филолошки Факултет, Београд

3. доц.др Светлана Стојић, Филозофски факултет, Београд